

**UMOWA POMIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ A KRÓLESTWEM NORWEGII ZMIENIAJĄCA UMOWĘ
POMIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ A KRÓLESTWEM NORWEGII O WSPÓŁPRACY
ADMINISTRACYJNEJ, ZWALCZANIU OSZUSTW ORAZ ODZYSKIWANIU
WIERZYTELNOŚCI W DZIEDZINIE PODATKU OD WARTOŚCI DODANEJ**

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”,

oraz

KRÓLESTWO NORWEGII, zwane dalej „Norwegią”,

zwane dalej łącznie „Stronami”,

UZNAJĄC, że ramy współpracy określone w Umowie pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Norwegii o współpracy administracyjnej, zwalczaniu oszustw oraz odzyskiwaniu wierzytelności w dziedzinie podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ (zwanej dalej „Umową”), która weszła w życie w dniu 1 września 2018 r., przyniosły bardzo pozytywne rezultaty,

MAJĄC NA UWADZE, rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010, zmienione rozporządzeniem Rady (UE) 2018/1541⁽²⁾, którym wprowadzono nowe narzędzia współpracy administracyjnej w prawodawstwie Unii Europejskiej,

UZNAJĄC, że państwa skorzystałyby na rozszerzeniu gamy narzędzi współpracy, które umożliwiłyby skuteczniejszą współpracę, w szczególności w zakresie wspólnie prowadzonych postępowań administracyjnych oraz działań następczych w ramach Eurofisc,

MAJĄC NA UWADZE cel zapewnienia skutecznego i efektywnego monitorowania podatku od wartości dodanej (VAT) nakładanego na transakcje transgraniczne, możliwość wspólnego prowadzenia dochodzeń administracyjnych, które umożliwiają urzędnikom z dwóch lub większej liczby państw utworzenie jednego zespołu i branie aktywnego udziału w prowadzonym wspólnie postępowaniu administracyjnym pomoże zapewnić właściwe egzekwowanie podatku VAT oraz uniknąć powielania pracy organów podatkowych i obciążenia administracyjnych dla przedsiębiorstw,

MAJĄC NA UWADZE, że do zwalczania najpoważniejszych oszustw transgranicznych konieczne jest wzmocnienie prac urzędników łącznikowych Eurofisc w zakresie szybkiego dostępu do wszystkich niezbędnych informacji, szybkiej wymiany, przetwarzania i analizowania takich informacji oraz koordynowania wszelkich działań następczych,

MAJĄC NA UWADZE, że odesłania do dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾ powinny zostać zastąpione odesłaniami do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽⁴⁾,

ODNOTOWUJĄC, że rozporządzenie (UE) 2016/679, które zostało włączone wraz z dostosowaniami do załącznika XI do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽⁵⁾ (zwanego dalej „Porozumieniem EOG”), podlega ramom instytucjonalnym Porozumienia EOG, a Norwegia dostosowała swoje prawodawstwo tak, aby było zgodne z tymi przepisami przynajmniej w obszarach objętych zakresem stosowania Porozumienia EOG,

ODNOTOWUJĄC, że rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/1725⁽⁶⁾ ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez instytucje i organy Unii do celów Umowy,

⁽¹⁾ Dz.U. UE L 195 z 1.8.2018, s. 3.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2018/1541 z dnia 2 października 2018 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 904/2010 i (UE) 2017/2454 w odniesieniu do środków wzmocnienia współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. UE L 259 z 16.10.2018, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. UE L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. UE L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Dz.U. UE L 1 z 3.1.1994, s. 3).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. UE L 295 z 21.11.2018, s. 39).

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ARTYKUŁ 1

Do Umowy pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Norwegii o współpracy administracyjnej, zwalczaniu oszustw oraz odzyskiwaniu wierzytelności w dziedzinie podatku od wartości dodanej wprowadza się następujące zmiany:

1) motyw 5 otrzymuje brzmienie:

„ŚWIADOME, że państwa powinny stosować zasady dotyczące zachowania poufności wynikające z prawa krajowego oraz przepisy o ochronie danych osobowych określone w pkt 5e załącznika XI do Porozumienia EOG,”;

2) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Do celów ochrony danych osobowych wszelkie informacje uzyskane przez państwo na podstawie niniejszej Umowy traktuje się jako poufne i chronione w taki sam sposób jak informacje uzyskane na podstawie jego prawa krajowego, zgodnie z pkt 5e załącznika XI do Porozumienia EOG.

2. Takie informacje można ujawniać osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym lub nadzorczym) państw, których dotyczy stosowanie przepisów dotyczących VAT, do celów ustalenia właściwego wymiaru VAT lub poboru podatku, lub kontroli administracyjnej podatku do celów ustalenia wymiaru VAT, a także do celów egzekucji, w tym odzyskania wierzytelności lub zastosowania środków zabezpieczających w odniesieniu do wierzytelności z tytułu VAT.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Informacje przekazane przez jedno państwo innemu państwu mogą być przez nie przekazywane innemu państwu, z zastrzeżeniem uzyskania wcześniejszej zgody właściwego organu, od którego dane informacje pochodzą. Państwo, z którego pochodzą informacje, może sprzeciwić się takiemu przekazaniu w terminie dziesięciu dni roboczych od dnia otrzymania informacji od państwa, które zamierza przekazać dane informacje.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6.a Wszystkie kwestie dotyczące przechowywania, przetwarzania lub wymiany informacji, o których mowa w niniejszej Umowie, podlegają przepisom krajowym przyjętym na podstawie pkt 5e załącznika XI do Porozumienia EOG, a także szczególnym wymogom dotyczącym przetwarzania danych osobowych określonym w niniejszej Umowie. Do celów prawidłowego stosowania niniejszej Umowy państwa mogą jednak ograniczyć zakres praw i obowiązków przewidzianych w postanowieniach Porozumienia EOG równoważnych prawom i obowiązkowi przewidzianym w art. 12–15, art. 17, 21 i 22 rozporządzenia (UE) 2016/679. Ograniczenia takie nie mogą wykraczać poza to, co jest ściśle konieczne do ochrony interesów, o których mowa w postanowieniach Porozumienia EOG równoważnych art. 23 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2016/679, w szczególności aby:

a) umożliwić właściwym organom państw właściwe wypełnienie ich zadań do celów niniejszej Umowy;

b) unikać utrudniania urzędowych lub prawnych postępowań, analiz, dochodzeń lub procedur do celów niniejszej Umowy; lub

c) unikać narażania na szwank zapobieganiauchylaniu się od opodatkowania i oszustwom podatkowym, wykrywania takich przypadków i oszustw oraz prowadzenia dochodzeń w ich sprawie.

Przetwarzania i przechowywania informacji, o których mowa w niniejszej Umowie, dokonuje się wyłącznie w celach, o których mowa w art. 1 niniejszej Umowy, oraz informacje te nie mogą być dalej przetwarzane w sposób niezgodny z tymi celami.

Przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszej Umowy do wszelkich innych celów, takich jak cele handlowe, jest zakazane.”;

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Państwa mogą przekazywać informacje uzyskane zgodnie z niniejszą Umową krajom trzecim z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) przekazywanie danych osobowych podlega postanowieniom Porozumienia EOG równoważnym przepisom rozporządzeniem (UE) 2016/679;
 - b) właściwy organ, od którego pochodzą informacje, wyraził zgodę na ich przekazanie; oraz
 - c) przekazywanie jest dozwolone na podstawie prawnie wiążących i możliwych do wyegzekwowania uzgodnień dotyczących pomocy między państwem przekazującym informacje a danym krajem trzecim.”;
- e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Każde państwo bezzwłocznie powiadamia inne zainteresowane państwa o wszelkich naruszeniach obowiązku zachowania poufności, naruszeniach ochrony danych osobowych lub wszelkich wprowadzonych w związku z tym środkach zaradczych lub nałożonych sankcjach.”;

- f) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Osoby należycie akredytowane przez organ ds. akredytacji bezpieczeństwa Komisji Europejskiej mogą mieć dostęp do takich informacji jedynie w zakresie niezbędnym do nadzoru, utrzymania oraz rozwijania systemów elektronicznych prowadzonych przez Komisję i wykorzystywanych przez państwa do wykonywania niniejszej Umowy. Wszelki dostęp do danych osobowych traktuje się zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725.”;

- 3) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Na podstawie porozumienia między organem występującym z wnioskiem a organem współpracującym oraz zgodnie z zasadami określonymi przez organ współpracujący urzędnicy upoważnieni przez organ występujący z wnioskiem mogą być obecni w biurach organów administracyjnych państwa współpracującego lub w każdym innym miejscu, w którym organy te wykonują swoje obowiązki, w celu wymiany informacji, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a). W przypadku gdy informacja, której dotyczy wniosek, zawarta jest w dokumentach, do których mają dostęp urzędnicy organu współpracującego, urzędnicy organu występującego z wnioskiem otrzymują kopie tych dokumentów.

2. Na podstawie porozumienia między organem występującym z wnioskiem a organem współpracującym oraz zgodnie z zasadami określonymi przez organ współpracujący urzędnicy upoważnieni przez organ występujący z wnioskiem mogą być obecni w czasie postępowania administracyjnego prowadzonego na terytorium państwa współpracującego w celu wymiany informacji, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a). Takie postępowania administracyjne mogą być prowadzone wyłącznie przez urzędników organu współpracującego. Urzędnicy organu występującego z wnioskiem nie wykonują uprawnień dochodzeniowych przysługujących urzędnikom organu współpracującego. Mogą oni jednakże uzyskać dostęp do tych samych pomieszczeń i dokumentów, co urzędnicy organu współpracującego, za pośrednictwem urzędników organu współpracującego oraz jedynie do celów prowadzonego postępowania administracyjnego.”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Na podstawie porozumienia między organami występującymi z wnioskiem a organem współpracującym oraz zgodnie z zasadami określonymi przez organ współpracujący urzędnicy upoważnieni przez organy występujące z wnioskiem mogą, w celu gromadzenia i wymiany informacji, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), uczestniczyć w postępowaniach administracyjnych prowadzonych na terytorium państwa współpracującego. Takie postępowania administracyjne mogą być prowadzone wspólnie przez urzędników organów występujących z wnioskiem i organu współpracującego oraz pod kierunkiem państwa współpracującego i zgodnie z prawem państwa współpracującego.

Urzędnicy organów występujących z wnioskiem mają dostęp do tych samych pomieszczeń i dokumentów co urzędnicy organu współpracującego i – w zakresie, w jakim prawodawstwo państwa współpracującego dopuszcza przesłuchiwanie podatników przez urzędników tego państwa – mają możliwość przesłuchiwania podatników.

W przypadku gdy jest to dopuszczalne na podstawie prawa państwa współpracującego, urzędnicy państw występujących z wnioskiem mają takie same uprawnienia kontrolne, jak te przyznane urzędnikom państwa współpracującego. Uprawnienia kontrolne urzędników organów występujących z wnioskiem mogą być wykonywane wyłącznie w celu prowadzenia postępowania administracyjnego.

Na podstawie porozumienia między organami występującymi z wnioskiem a organem współpracującym oraz zgodnie z zasadami określonymi przez organ współpracujący organy uczestniczące mogą sporządzić wspólne sprawozdanie z postępowania.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Urzędnicy organu występującego z wnioskiem obecni w innym państwie zgodnie z ust. 1 i 2 i 2a muszą być w stanie w każdej chwili przedstawić pisemne upoważnienie stwierdzające ich tożsamość oraz pełnią funkcję urzędową.”;

4) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Aby wspierać i ułatwiać wielostronną współpracę w zakresie zwalczania oszustw związanych z podatkiem VAT oraz w celu koordynacji wszelkich działań następczych, zaprasza się Norwegię do udziału w pracach sieci pod nazwą Eurofisc, przewidzianej w rozdziale X rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010⁽¹⁾, na warunkach określonych w rozdziale 4 niniejszej Umowy.”;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. UE L 268 z 12.10.2010, s. 1).

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. W ramach Eurofisc państwa koordynują postępowania administracyjne prowadzone przez państwa uczestniczące w sprawie oszustw dotyczących VAT zidentyfikowanych przez urzędników łącznikowych Eurofisc, o których mowa w art. 16 ust. 1, bez uprawnienia do wzywania państw do prowadzenia postępowań administracyjnych.”;

5) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Rozstrzyganie sporów

Wszelkie spory między Stronami dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy, z wyjątkiem sporów dotyczących stosowania pkt 5e załącznika XI do Porozumienia EOG, rozstrzyga się w drodze konsultacji w ramach Wspólnego Komitetu. Strony przedstawiają Wspólnemu Komitetowi odpowiednie informacje konieczne do dokładnego zbadania danej kwestii w celu rozstrzygnięcia sporu.”.

ARTYKUŁ 2

Wejście w życie

Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony powiadomią się wzajemnie o zakończeniu wewnętrznych procedur prawnych niezbędnych w tym celu. W przypadku Unii, pisemne powiadomienie przesyła się Sekretarzowi Generalnemu Rady Unii Europejskiej, a w przypadku Norwegii – Ministerstwu Spraw Zagranicznych.

ARTYKUŁ 3

Teksty autentyczne

Niniejszą Umowę sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach w językach angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i norweskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są jednakowo autentyczne.

NA DOWÓD CZEGO, niżej podpisani pełnomocnicy złożyli swoje podpisy pod niniejszą Umową.

Съставено в Брюксел на втори октомври две хиляди двадесет и четвърта година.

Hecho en Bruselas, el dos de octubre de dos mil veinticuatro.

V Bruselu dne druhého října dva tisíce dvacet čtyři.

Udfærdiget i Bruxelles den anden oktober to tusind og fireogtyve.

Geschehen zu Brüssel am zweiten Oktober zweitausendvierundzwanzig.

Kahe tuhanda kahekümne neljanda aasta oktoobrikuu teisel päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δύο Οκτωβρίου δύο χιλιάδες είκοσι τέσσερα.

Done at Brussels on the second day of October in the year two thousand and twenty four.

Fait à Bruxelles, le deux octobre deux mille vingt-quatre.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an dara lá de Dheireadh Fómhair sa bhliain dhá mhíle fiche a ceathair.

Sastavljeno u Bruxellesu drugog listopada godine dvije tisuće dvadeset četvrte.

Fatto a Bruxelles, addì due ottobre duemilaventiquattro.

Briselē, divi tūkstoši divdesmit ceturtā gada otrajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai dvidešimt ketvirtų metų spalio antrą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-huszonegyedik év október havának második napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tieni jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u erbgha u ghoxrin.

Gedaan te Brussel, twee oktober tweeduizend vierentwintig.

Sporządzono w Brukseli dnia drugiego października roku dwa tysiące dwudziestego czwartego.

Feito em Bruxelas, em dois de outubro de dois mil e vinte e quatro.

Întocmit la Bruxelles la doi octombrie două mii douăzeci și patru.

V Bruseli druhého oktobra dvetisícdvadsaťštyri.

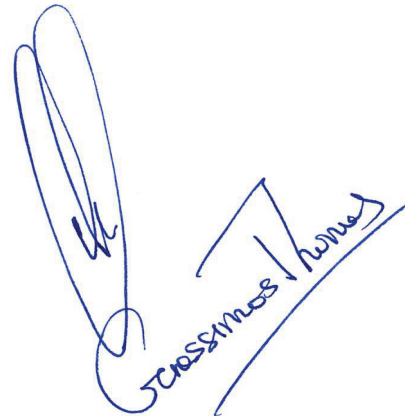
V Bruslju, drugega oktobra dva tisoč štiriindvajset.

Tehty Brysselissä toisena päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattakaksikymmentäneljä.

Som skedde i Bryssel den andra oktober år tjugohundratjugofyra.

Utfærdiget i Brussel, den andre oktober totusenogtjuefire.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Thar ceann an Aontais Eorpaigh
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen
 For Den europeiske union

За Кралство Норвегия
 Por el Reino de Noruega
 Za Norské království
 For Kongeriget Norge
 Für das Königreich Norwegen
 Norra Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο της Νορβηγίας
 For the Kingdom of Norway
 Pour le Royaume de Norvège
 Thar ceann Ríocht na hIorua
 Za Kraljevinu Norvešku
 Per il Regno di Norvegia
 Norvēģijas Karalistes vārdā –
 Norvegijos Karalystės vardu
 A Norvég Királyság részéről
 Għar-Renju tan-Norveġja
 Voor het Koninkrijk Noorwegen
 W imieniu Królestwa Norwegii
 Pelo Reino da Noruega
 Pentru Regatul Norvegiei
 Za Nórske kráľovstvo
 Za Kraljevino Norveško
 Norjan kuningaskunnan puolesta
 För Konungariket Norge
 For Kongeriket Norge

